

HYDZIĆ SIĘ (20) *vb impf*

się (12), się (8).

inf hydzić się (1). ◇ *praes 1 sg* hydżę się (1). ◇ *2 sg* hydzisz się (1). ◇ *3 sg* hydzi się (3). ◇ *2 pl* hydżicie się (1). ◇ *3 pl* hydżą się (4). ◇ *praet 2 sg m* hydziłeś się (1). ◇ *3 sg m* hydził się (1). *f* hydziła się (1). *n* hydziło się (1). ◇ *con 3 sg m* by się hydził (1). *f* by się hydziła (2). ◇ *part praes act* hydząc się (2).

Sł stp brak, Cn: hidzić się, Linde XVI – XVII w.

Brzydzić się, czuć wstręt, odrazę, niechęć do czegoś; gardzić czymś, lekceważyć coś, wzdragać się przed czymś; abhorrere, abominari, aspernari, aversari, damnare, despuere, detestari, fastidire, odisse, respuere
Cn [kim, czym] (20) : Diar 84; Hydżę fie wśfetczną íprawą złożciwych grześńnikow LubPs bbv; nákoniec/ j Prułkiem Káľzubłkiem łłowem/ s ktorych fie więc śmieiemy chcę/ áby fie Dworzánin nie hydził GórńDworz F6, B7, X5v, Aa6v; RejPos 36v; BiałKat 76 [2 r.]; Brzydki człek pyśny: bo fie takim hydzi Pán Bog KlonKr 3; SkarJedn 334; KochPs 16; SkarŻyw 68; PudłFr 75; LatHar 573.

Szeregi: »nie hydzić się ani gorszyć« (1): Dworney pániey/ ktora wśzytkimi cnotami przodkowác ma przyśthoi/ iżby małżonká śwego obłędy pokrywáiąc/ iemi fie nie hydziła/ áni gorzyla GórńDworz Cc.

»hydzić się abo nie czuć smaku« (1): á kto fie nią [muzyką] hydzi/ ábo nie czuie iey śmáku/ temu/ (rzecz pewna) zle w głowie włożono. GórńDworz H2v.

[»strzec się a hydzić się«: POdźczuwácze Krolewcy/ [...] ni náczym inśzym żywot śwoy wśzyścy záládźili/ iedno żeby zawždy wiedli Krolá Páná śwego ná śwowolny żywot [...]. Tych wśzytkich [...] Chrześcijánścy Krolowie máią fie pilnie śtrzedz/ y onemi fie hydzić. WerReguła 107 (Linde).]

»zdrygać się a barzo się hydzić« (1): A Iż íą niektorzy/ [...] ktorzy Páná Bogá prófzą áby śzedziwości śwey doczekáli/ á drudzy zálę przed nią fie zdrygáią á bárzo fie íą hydżą. RejZwierc 162.

a. *W funkcji strony wzajemnej; poniżać, lżyć, szkalować jeden drugiego, wzajemnie (1) :*

Zwrot: »spólnie się hydzić« (1): ieden drugiemu nie dufa/ ieden drugiemu nie życzy: y do śwoich pożytkow vbiegáiąc fie/ ípolnie fie hydźicie y chytrze ofżukawacie. SkarKazSej 658b.

b. *W funkcji strony zwrotnej z odcieniem rezultatywnym; stawać się godnym pogardy [czym] (1) : widamy ludzi/ y s pośstaw ich/ íáko fie więc tym márnym przypadkiem y hydżą y íáko go vziwáią. RejZwierc 56v.*

Synonimy: brzydzić się, gardzić, gorszyć się, zdrygać się.

Formacje współrdzenne cf HYDZIĆ.

Cf HYDZENIE SIĘ